

Albastru de toamnă

MarianP

Albastru de toamnă

A fost doar o singură noapte,
Când seva din frunza albastră
Nuntea în pământul din gheață
Semințe de stânjeni cu șoapte,
Doinind o logodnă măiastră.

Albastru era murmurul nopții
În arca-mpletita din vele,
Cu noi eșuați prin dantele
De insule, cu viori ale sorții
Seduse-n solfegii de stele.

Și movul din pletele-ți cnut
Scornea în albastre cadriluri,
Cu pași prin hipnotice triluri
Talaz despuiat de-așternut,
Răpindu-ne-n adânc de exiluri.

Iar valul din singura noapte
Cu zori invocând sfori de brumă,
Trudea în cariere de humă
Să vindece-albastre răscoapte
Aleanuri drapate cu spumă.

Din unica toamnă, a noastră
Răscoală-se-n mine, votiv
Molifte spre-un lacăt tardiv
Să lase-n topaz de fereastră
Privirea-ți de-albastru nativ.

Marian Puscasiu
Septembrie 2015